Căsuța Cârtiței Poznașe

Într-o bună zi, dintr-un mușuroi apărut la marginea unei ferme, s-a ivit căpșorul unei cârtițe. După ce a privit în jur, a spus:

– Daaa, cu siguranță aici voi rămâne. Locurile sunt foarte frumoase, vara este pe terminate, toamna bate la ușă, mâine, poimâine vine și iarna.

Spunând acestea, cârtița a sărit vioaie din mușuroi și a mai privit încă o dată în jurul ei.

– Primul lucru pe care trebuie să-l fac este o căsuță. Lângă cei doi copăcei, este cel mai frumos loc.

Nu a mai stat pe gânduri și s-a pus pe treabă. În două zile și-a construit o frumusețe de casă.

– Casa nu e destul de frumoasă, dacă nu are și o grădiniță cu flori.

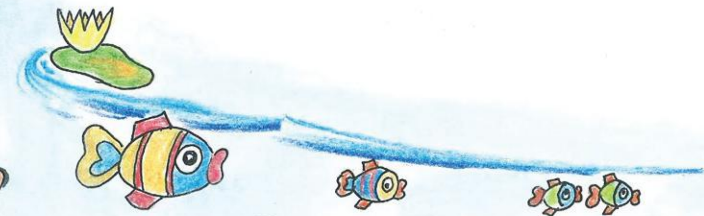
A săpat cu îndemânare două straturi. Să nu uităm că, la săpat, cârtița e mare specialistă. După asta a dat fuga într-o poieniță, de unde s-a întors cu un braț plin de flori, care de care mai frumos colorată și mai parfumată. Cu mare grijă, a plantat florile pe straturile săpate și le-a împrejmuit cu împletituri de nuiele.

Când a terminat, a privit casa, apoi grădinița, să vadă dacă nu mai trebuie ceva. „Totul e cât se poate de bine, nu mai trebuie nimic”, și-a spus ea mulțumită.

După atâta muncă, trebuie și puțină relaxare. Și-a luat undița din casă și a plecat la pescuit. A prins repede câțiva peștișori, cărora le-a dat drumul înapoi în apă.

În timp ce se întorcea spre casă, a trecut pe lângă o curte în care era un cățel care tot rodea la un os. Cârtița l-a salutat şi s-a mirat cum poate să mănânce aşa ceva, în loc de morcovi, bunăoară. Cățelul i-a explicat că nu există ceva mai bun de mâncare decât oasele. Cârtița a dat din umeri şi şi-a continuat drumul spre casă.

Pe drum s-a întâlnit şi cu un arici, care a invitat-o la masă. Au mâncat împreună, şi-au povestit câte în Lună şi în stele şi au devenit buni prieteni.

Timpul a trecut plăcut şi repede.

Zilele au devenit din ce în ce mai scurte, a început să fie din ce în ce mai frig, a trecut şi toamna. Într-o zi, pe când poznaşa noastră ieşise la plimbare, a început ploaia. Ploua din ce în ce mai tare. Norocul cârtiței a fost că a găsit o frunză mare de brusture cu care s-a acoperit, altfel, cine ştie, ar fi putut să răcească. Încet, încet, ploaia s-a transformat în ninsoare.

Ce frumos mai ningea! Cârtița a simțit că i se face frig şi a grăbit paşii către casă. Pe drum a întâlnit o pasăre care stătea zgribulită.

– Nu mai sta aici să te îmbolnăvești, mai bine vino la mine acasă, unde este cald și bine. Voi avea și eu cu cine să mai schimb o vorbă, îți voi da de mâncare și îți voi împodobi cel mai frumos brăduț de Crăciun.

– Să mergem!, i-a spus pasărea fericită.

În căsuța ei cârtița noastră a fost vizitată şi de noii ei prieteni: cățeluşul, care i-a adus un os şi ariciul, care i-a adus un măr. Peştişorii i-au trimis o felicitare prin poştaşul de serviciu, Bărzoi.

Cârtița şi pasărea le-au mulțumit tuturor pentru urări şi cadouri. E tare bine să ai prieteni!

